

[Niels Helveg Petersen.]

Jeg mener, det lader sig gøre, at vi nu i udvalget hurtigt kommer frem til noget. Jeg vil gerne understrege, hvad hr. Enggaard sagde, at vi har ikke så forfærdelig god tid; der skal være noget sat i værk, så man kan give de myndigheder, der skal arbejde med denne sag, rimelig tid fra 1. april 1973 til at forberede denne meget store reform, som vil vise sig at være vanskelig at føre ud i livet. Arbejdet må begynde. Det er en given sag, at selve arbejdet med hovedstadsrådets problemer først for alvor kan tage fat i det øjeblik, vi har tilrettelagt strukturen her i folketinget. Det gælder regionsproblemerne, og det gælder ikke mindst trafikproblemerne, som der har været nogen diskussion om på det sidste.

Om dette skal jeg ikke gøre mange bemærkninger, men forud for udvalgsarbejdet vil jeg dog gerne have sagt, at hvad enten man går ind for storamt eller hovedstadsråd, synes jeg, man skal være enig om et fundamentalt princip, og det er, at vi skal ikke søsætte en hovedstadsreform på den måde, at vi overlader hovedansvaret for den kollektive trafik i Københavnsområdet til staten. Det ville være en mærkelig måde at søsætte en udvidelse af det lokale selvstyre på. Det vil ikke være foreneligt med vor principielle opfattelse i hvert fald.

Jeg imødeser, at vi forhåbentlig hurtigt kan komme igennem i udvalget, men jeg vil godt sige til sidst, at hvis det skal ske, kræver det mere energi fra regeringens side, det kræver, at man er indstillet på, at nu skal det være, og at man ikke får indtryk af, at regeringen skal slæbes med til en hovedstadsreform. Mulighederne for at skabe den ligger her, og det ville være skammeligt, hvis ikke de blev udnyttet.

Maigaard: Den opgave, som vi står foran at skulle løse, kan vel groft set defineres i tre led. Vi skal lave en ordning, som kan styre det bysamfund, som i dag er i hovedstadsregionen, få orden, fornuft og plan ind i den, vi skal for det andet lave en ordning, som kan omstrukturere det bysamfund, vi allerede kender, sådan som det f. eks. er blevet foreslået gennem egnsplansekretariatets arbejde, og vi skal for det tredje lave en ordning, som kan planlægge den videre byudvikling, sådan som det rides op i mini-

sterens forslag til regionplanlægning, og sådan som egnsplansekretariatet også har været inde på det. For at gøre det må man have en hovedstadsordning, og en sådan hovedstadsordning må i alt fald opfylde tre hovedkriterier.

Ordningen må for det første, om jeg så må sige, hænge sammen. Det må være sådan, at den ser opgaverne i deres sammenhæng og løser dem i deres sammenhæng, og derfor synes jeg, det er afgørende at afvise de konservative tanker alene af den grund, at det konservative forslag netop bygger på en stykkevis og delt løsning. Det ser ikke opgaverne i sammenhæng og søger dem ikke løst i sammenhæng. Man kunne også komme ind på den risiko, der eksisterer for, at trafikken ikke ses i den fornødne sammenhæng, men det skal jeg komme tilbage til. Det var det ene.

For det andet må en sådan ordning skabe et stærkt styringsorgan. Det vil sige, at styringsorganet må have den styrke, der ligger i, at det udgår fra direkte valg, det må kunne udskrive skat selv, og det vil sige, at det, som hr. Enggaard så rigtigt har været inde på, må have en fond til sin rådighed, således at der kommer penge bag planlægningen. Også af disse grunde synes jeg, at de konservative tanker må afvises.

For det tredje synes jeg, at hvis et sådant organ skal løse sine opgaver, sine store opgaver, må man sikre, at det ikke drukner i administration af små opgaver, og det er jo her, diskussionen om storamtet i den foreliggende form kommer ind. Jeg vil godt med det samme sige, at et storamt, der skal løse disse, jeg havde nær sagt tusindvis, men i alt fald hundredvis af opgaver, som et amt har i dag, vil det nok ikke være en god idé at søsætte.

Hvis man stiller disse tre kriterier op: at opgaverne skal ses og løses i sammenhæng, at organet, der skal gøre det, skal være stærkt, og at det skal kunne løse store opgaver og derfor må befries for små, ser jeg to løsningsmuligheder for mig. Den ene er den mulighed, som er lagt frem i forslaget om et hovedstadsråd, den tanke, som vi alle diskuterede os frem til i udvalget i sidste samling, og som nu er foreslået af venstre og det radikale venstre. Denne ordning opfylder kravene om at se opgaverne i sammenhæng, skabe et stærkt planlægningsorgan og samle